

Kebuter

— ebru çimen · 04 Mart 2019

Karanlığa teslim gece de
sensizliğin
özlemi birikmiş sol yanıma
nokta nokta sinmiş semaya
aklar düşmüş
dökülmüş tel tel
saçlarımda eylülde kalma
rüzgar vurur
sönmüş sokak lambaları evine dönmüş

pencereme aç dercesine
yıldızlarda senden bahseder
bütün şehrin ışıkları
Kebuter
İnce ince süzölmüş
sımsıkı sarılmış ay
yağmurda gözlerimden
akan her katre yastığının üzerinde
yılların izi var
gece ye emanet bulutta yokluğunun

üzerini örtmüş anılar
nağme nağme dizilmiş sıraya
yorgun şiirler şimdilerde yas tutar
yazılmayan mısralar
Kebuter

özlemine sarılmış bu gece
uyku tutmaz
İsmi andıkça suretin aklımda
kebuter
uyanırım sabaha seher vakti ile
Osmanlıca kelime Kebuter: Güvercin